Austatud president von der Leyen,
president Macron,
peaminister Costa,
head eurooplased!

Olen tõeliselt uhke, et olen siin täna tunnistajaks selle ainulaadse ettevõtmise edenemisele. Ettevõtmisele, mille keskmes on aktiivne kodanikkond ja Euroopa ehitamine. Selle vundamendi kindlustamine tuleviku tarvis.

Täna kuuldavatest paljudest kõnedest saame minu arvates kaasa võtta ühe sõnumi: Euroopa tulevik on veel kirjutamata, ja milliseks see kujuneb, sõltub sinust ja meist kõigist.

Euroopa tuleviku konverentsi arutelud põrkusid uue reaalsusega 24. veebruaril, kui president Putin andis oma sõjaväele korralduse Ukrainasse tungida. See keskaega sobiv agressiooniakt on maailma muutnud.

Maailm on pärast 24. veebruari varasemast väga erinev. Ohtlikum. Sellega koos on muutunud ka Euroopa roll. Me ei tohi enam aega kaotada.

See, kuidas oleme sissetungile reageerinud ja kuidas peame edaspidi reageerima, on meie väärtuste lakmustest. Meie reageeringu ühtsus ja otsusekindlus on kriitikud rööpast välja viinud ja pannud meid uhkust tundma selle üle, et oleme eurooplased. Selline peabki olema meie tulevikuplaan.

Kuid praeguselgi hetkel on Ukraina rünnaku all. Pommid tapavad valimatult edasi. Naisi vägistatakse edasi. Miljonid inimesed on põgenenud ja põgenevad veel. Inimesed on endiselt Mariupoli all tunnelites lõksus.

Ukrainlased ootavad Euroopalt toetust. Sest nad teavad sedasama, mida miljonid eurooplased, kes olid sunnitud veetma pool sajandit raudse eesriide taga: Euroopa teele ei ole alternatiivi.

Euroopa tulevik on põimunud Ukraina omaga. Meie ees seisev oht on reaalne. Ja ebaõnnestumise hind väga kõrge.

Ma küsin: kuidas hindavad tulevased põlvkonnad meie tegevust? Kas nad kuulevad mitmepoolsuse võidust eraldatuse üle? Sellest, et rahvaste ja inimeste vahel, kes oma erinevuste üle uhkust tunnevad, nagu Laura eelnevalt ütles, tugevnesid üksteisest sõltuvad suhted ja et nad mõistsid, et selles uues maailmas saabki tulevik olla ainult ühine?

See kõik sõltub meist. See on meie vastutada. Lubage mul täna kinnitada, et Euroopa Parlament võitleb tugevama Euroopa nimel ja kõige selle nimel, mida Euroopa esindab. Vabaduse, demokraatia, õigusriigi, õigluse, solidaarsuse, võrdsete võimaluste nimel.

See tähendab, et peame kuulama rohkem, kui räägime. See ettevõtmine keskendub kodanikele. Euroopa peab olema nende inimeste teenistuses, kes elavad külades, linnades ja eri piirkondades kus tahes Euroopas.

Euroopa võib olla uhke oma ajaloo üle. Oleme loonud ühisturu, järjest on liitunud uusi riike, oleme võtnud kasutusele üldised valimised, kaotanud sisepiirid, loonud ühisraha ja sätestanud oma aluslepingutes põhiõigused. Euroopa projekt on olnud edulugu. See ei pruugi olla täiuslik,

kuid me oleme liberaalse demokraatia, isikuvabaduste, mõttevabaduse ja turvalisuse kants. See inspireerib miljoneid inimesi Euroopas ja mujalgi maailmas.

Konverents näitab siiski ka, et selle vahel, mida inimesed ootavad, ja selle vahel, mida Euroopa suudab praegu pakkuda, on lõhe. Seepärast tuleb järgmise sammuna kokku kutsuda konvent. Seda kavatseb Euroopa Parlament ka nõuda. Sest on teemasid, mis ei kannata enam oodata.

Üks selline teema on julgeolek. Me vajame uut julgeoleku- ja kaitsepoliitikat, sest me teame, et üksi oleme haavatavad ja vajame üksteist. Siin ei ole vaja uuesti ratast leiutada. Konkureerimise asemel saame olemasolevaid liitlassuhteid veelgi süvendada.

Veel üks selline teema on energeetika. Sõltume endiselt liiga palju diktaatoritest. Euroopa Liidus on ikka veel energiasaari. End Kremli mõjuvõimust vabastades peame üksteist toetama ja investeerima alternatiivsetesse energiaallikatesse. Peame mõistma, et taastuvenergia pole mitte ainult keskkonna, vaid sama palju ka julgeoleku küsimus. Kõike seda saame teha ainult koos.

Veel üks selline teema on kliimamuutuste vastu võitlemine. See on väljakutse sellele põlvkonnale, kelle käe all Euroopa uhkelt maailmas juhtrolli on kandnud.

Või tervishoid, kus peame õppima pandeemia kogemustest ning ühendama oma tervishoiusüsteemid ja jagama teavet ja ressursse. Kui järgmine viirus meid tabab, ei tohi see meie elu seisata. Meie esimene mõte ei tohiks olla vanade piiride taastamine.

Veel üks selline teema on meie majandusmudel, mille puhul peame tagama piisava paindlikkuse, ilma sellega tulevasi põlvkondi kammitsemata. Peame looma töökohti, mis kindlustavad meile jõudsa arengu.

Veel üks selline teema on ränne, nagu kuulsime ka videotest ja kogemuslugudest. Meil puudub ikka veel selline süsteem, mis kohtleks õiglaselt neid, kes vajavad kaitset, ja toimiks otsustavalt nendega, kes seda ei vaja, ning karmilt nendega, kes kõige haavatavamaid inimesi kuritarvitavad.

Veel üks selline teema on võrdsus ja solidaarsus. Euroopa Liit peab jääma kohaks, kus igaüks saab olla see, kes ta ise soovib, ja kus inimese sünnikoht, sugu ega seksuaalne sättumus ei mõjuta tema võimalusi. Euroopa, mis seisab meie õiguste eest – naiste, vähemuste, meie kõigi õiguste eest. Euroopa, mis ei jäta kedagi kõrvale.

Ma tahan, et Euroopal oleks juhtroll kõigis nendes ja teisteski valdkondades. Sest kui ei juhi meie, siis teeb seda keegi teine.

Head eurooplased!

Sellel Euroopa tuleviku konverentsil osales sadu tuhandeid inimesi kogu Euroopast. Selle kuudepikkuse vilka arutelu vältel oleme saanud intensiivselt tunda osalusdemokraatia jõudu. Tänan teid, et usute Euroopasse.

Isiklikult tahan ma tänada selle protsessi juhtimise eest veel Guy Verhofstadti ja Dubravka Šuicat ning nõukogu eesistujariike – peaminister Costat ja minister Clement Beaune'i, kes on täna siin. Samuti soovin tänada meie hiljuti lahkunud presidenti David Sassolit, kes oleks meie

saavutuste üle väga uhke. Ta oleks täna tõeliselt uhke. Muidugi poleks see olnud võimalik ilma meie töötajateta ning ma palun teil teha aplaus Euroopa Parlamendi ja institutsioonide töötajatele, kes selle tulemuse nimel vaeva nägid. Ma tänan teid kõiki, et uskusite sellesse projekti, et võitlesite Euroopa eest ega vandunud alla küünikutele.

On lihtsam olla küüniline, populistlik ja sulguda endasse. Me peaksime aga hoopis paljastama populismi, küünilisuse ja natsionalismi olemuse: nad müüvad petlikke lootusi, ilma et neil oleks probleemidele lahendusi. Nad kardavad rasket ja pikka teed, mis viib eduni.

Euroopa ei ole kunagi kartnud. Nüüd on aeg järgmised sammud teha, mitte taganeda.

Me oleme taas Euroopa integratsiooni ristteel ja me ei tohiks välistada ühtegi ettepanekut. Peame olema valmis muutusi tegema, sõltumata sellest, millist protsessi need nõuavad.

Üliõpilasena läksin ma poliitikasse, sest uskusin, et mu põlvkonna koht on Euroopas. Ma usun seda endiselt. Meie jaoks ei ole vana ja uut Euroopat. Meie jaoks ei ole suuri ja väikesi riike. Me mõistame, et ideed on suuremad kui geograafia.

See tunne hetkel, kui 18 aastat tagasi ühinesid ELiga kümme riiki, sealhulgas mu enda koduriik, on üks neist, mida mäletan igavesti. Me lugesime 1. mai keskööni jäävaid sekundeid, ning inimeste ootusest kiirgas rõõmu, lootust ja kirge. Ukrainas, Gruusias, Moldovas ja ikka veel ka Lääne-Balkani riikides vaatavad inimesed praegu meie poole samal põhjusel. Loomulikult on igal riigil oma tee käia, kuid me ei tohiks karta vallandada Euroopa Liidu võimet inimeste elu paremaks muuta, nagu see oli minu koduriigis.

Me oleme tulnud kokku Euroopa päeval, noortele pühendatud aastal, Strasbourgis Euroopa Parlamendis. Pole sümboolsemat kohta kui see siin, et tõsta esile demokraatia jõudu ja Euroopa võimsust ning astuda üheskoos järgmine samm.

Nüüd on aeg vastata Euroopa kutsele. On aeg tegutseda!

Tänan teid!